

Š i f r a k a n d i d a t a :

Državni izpitni center

M 1 0 2 1 9 1 1 3

JESENSKI IZPITNI ROK

SLOVENŠČINA KOT DRUGI JEZIK NA NARODNO MEŠANEM OBMOČJU V PREKMURJU

Izpitna pola 3

Daljši pisni sestavek (400–600 besed)

Ponedeljek, 30. avgust 2010 / 90 minut

Dovoljeno gradivo in pripomočki:

Kandidat prinese nalivno pero ali kemični svinčnik in enojezični slovar.

Kandidat dobi dva konceptna lista in dva ocenjevalna obrazca.

Priloga z izhodiščnim besedilom je na perforiranem listu, ki ga kandidat pazljivo iztrga.

SPLOŠNA MATURA

NAVODILA KANDIDATU

Pazljivo preberite ta navodila.

Ne odpirajte izpitne pole in ne začenjajte reševati naloge, dokler Vam nadzorni učitelj tega ne dovoli.

Prilepite kodo oziroma vpišite svojo šifro (v okvirček desno zgoraj na tej strani in na ocenjevalna obrazca). Svojo šifro vpišite tudi na konceptna lista.

Izpitna pola vsebuje navodila za pisanje daljšega pisnega sestavka, ki naj obsega od 400 do 600 besed. Število točk, ki jih lahko dosežete, je 35.

Pišite **v izpitno polo** z nalivnim peresom ali s kemičnim svinčnikom. Pišite čitljivo, vendar ne samo z velikimi tiskanimi črkami.

Če se zmotite, napačno besedo ali poved prečrtajte in jo zapišite na novo. Nečitljivo besedilo bo ocenjeno z nič (0) točkami.

Osnutek daljšega pisnega sestavka pišite na konceptna lista. Osnutek se ne upošteva pri ocenjevanju.

Zaupajte vase in v svoje zmožnosti. Želimo Vam veliko uspeha.

Ta pola ima 8 strani, od tega 1 prazno.

Izhodiščno besedilo k Izpitni poli 3

Suzana Tratnik: Česa nisem nikoli razumela na vlaku. (odlomek)

Suzana Tratnik: Česa nisem nikoli razumela na vlaku: Študentska založba, 2008. 9.

Za zdaj me je odrešil siten sprevodnik. Potem ko je pregledal naše vozovnice, se je spravil na mulce: »To je vagon za nekadilce.« Možakarju pa je rekel: »Vi, gospod, pa bi lahko bili zgled fantom, ne pa da s čevlji tacate po sedežu.« Možakar je nekaj zabrundal in pomežiknil mulcem, ki so se muzali in se drezali v rebra. Sprevodnik je užaloščeno zmajal z glavo in zaloputnil z vrati kupeja. In že smo bili na Pragerskem, kjer priklopijo vagon z bifejem, in vsi trije so se nemudoma odpravili na pivo.

Potem sem imela eno uro miru. Vmes se je vlak iz neznanega razloga sicer ustavil za pol ure, vendar se mi ni ljubilo pogledati skozi okno. Slišala sem govorjenje in živčne korake pod oknom kupeja in nekdo je nekajkrat zavpil, da je bila vendar samo nezgoda. Neka ženska – stavim, da je bila snaha, ki je svojo taščo peljala v ljubljansko bolnišnico – pa je rekla, da je na tirih vse krvavo, sicer pa je tako in tako za popoldne napovedan dež. Prav nič se mi ni ljubilo odpirati okna in že navsezgodaj pasti radovednost in gledati vse te zbežljane ljudi. Odkrito rečeno, nikoli nisem razumela ljudi, ki imajo navado teči na ulico, tudi sredi noči in v pižami, da bi videli prometno nesrečo in kakšno zmrcvarjeno truplo ali pa vsaj krvavo lužo. In če bi jaz imela nezgodo, nikakor ne bi hotela, da me pridejo buljit in ugibat, ali je moje telo žensko ali moško, ali sem še premlada za smrt, ali pa oprezajo za poročnim prstanom na moji roki.

Prazna stran

